

битѣ: $\frac{30}{60}$, $\frac{40}{60}$, $\frac{45}{60}$ и $\frac{48}{60}$. Значи, най-голѣма е последната дробь. Това показва, че привидно малкитѣ величини сж най-голѣми и даватъ тонъ на нѣщата. Малкитѣ величини въ природата сж подобни на запетаитѣ въ изреченията. Следователно, както чрезъ запетаитѣ се изяснява мисълъта въ изречението, така и съ малкитѣ величини се решаватъ трудни задачи. Предназначението на запетаята не е само за почивка, т. е. за спиране на нѣкои мѣста, но и за изясняване на мисълъта. Една запетая може да закачи човѣка на вжжето, но може и да го освободи. Въ живота на човѣка има много запетаи. Едни отъ тѣхъ сж останали на мѣстата си, а други сж заличени, вследствие на което сж създали безпорядкъ въ живота. За да се справите съ този безпорядкъ, запетаитѣ трѣбва да се поставятъ на мѣстата си. Ще кажете, че и безъ запетаи може. Нѣкои пишатъ безъ запетаи и оставятъ нѣщата да се подразбиратъ. Нѣкога се подразбиратъ, а нѣкога — не. Щомъ нѣщо не се разбере, както трѣбва, може да се изопачи. Евреитѣ си служатъ главно съ съгласни букви. Тѣ пишатъ само съгласни, а гласнитѣ се подразбиратъ. Въ български езикъ, обаче, се пишатъ и гласни, и съгласни. Малки сж буквитѣ, могатъ да се пропуснатъ една-две букви. И безъ тѣхъ мисълъта се разбира. Въ математиката, обаче, пропусне ли се една малка величина, задачата се обърква. Ако въ дробьта липсва чъртичката, която отдѣля числителя отъ знамена-